

Найважливішими моментами традиційного новорічного свята в Україні середини ХІХ — початку ХХІ ст. виступають: ритуальний стіл, щедрювання й засівання (обходи домівок із поздоровленнями, побажаннями), ворожіння, рядження, веселощі й забави. Новорічна ніч, як і різдвяна, вважалась у народі чарівною, з нею було пов'язано чимало повір'їв. Очевидно, під впливом християнства виникло уявлення про те,

що в ніч із 13 на 14 січня «відкривається небо» і в бога можна попросити що завгодно, або що «вода у криницях, перетворюється на вино». До Нового року, як і до свята [Куп айла](#), приурочені українські перекази і легенди про «палаючі гроші» та скарби. Існували й певні заборони. Так, у гуцулів у новорічну ніч не спали на печі, вважаючи, що в цю ніч на ній танцюють Василь і Меланка. Можливо, тут позначились якісь давні пережитки культу предків, тісно пов'язаного із культом вогнища.

Традиція колядування і щедрювання полягає в тому, що групи чоловіків чи парубків та дівчат заходять в кожен двір, піснями славлять господарів, бажають їм здоров'я, добробуту, за що отримують певну винагороду.

Дітям Святкували Меланію у школі-інтернаті 4 (Микола Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун)

Дітям Святкували Меланію у школі-інтернаті 4 (Андрій Федорук, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун, Катерина Шпигун)

Необачені меланії та владі жаків адми шалъ соуа хайі галаюті роєрдіахмасу стожитвних і

